

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2023 r. w sprawie T-721/22, Bourbon Offshore Interoil Shipping/Komisja (Strefa Wolnocłowa Madery), wniesione w dniu 29 grudnia 2023 r. przez Bourbon Offshore Interoil Shipping - Navegação, Lda

(Sprawa C-803/23 P)

(C/2024/3142)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bourbon Offshore Interoil Shipping - Navegação, Lda (przedstawiciele: S. Fernandes Martins i M. Mendonça Saraiva, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- i. uchylenie postanowienia Sądu (piąta izba) z dnia 18 października 2023 r. wydanego w sprawie T-721/22 i w miejsce tego sądu:
  - a) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2022/1414 ⁽¹⁾, dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Strefy Wolnocłowej Madery;
  - b) w każdym razie, bez uszczerbku dla powyższego żądania, o stwierdzenie nieważności art. 4 wspomnianej decyzji Komisji (UE) 2022/1414, dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Strefy Wolnocłowej Madery, a w konsekwencji o stwierdzenie nieważności nakazania zwrotu pomocy przez jej beneficjentów wraz z odsetkami;oraz, w zakresie, w jakim uwzględniono powyższe żądania,
- ii. o obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. **Zarzut pierwszy Błąd w ocenie zaskarżonej decyzji w odniesieniu do spełnienia pojęcia „tworzenie miejsc pracy”:**
  - Wbrew temu, co twierdzi Sąd, Komisja narzuciła państwu portugalskiemu zastosowanie metody Ekwiwalentnego Pełnego Czasu („EPC”) i Jednostek Pracy Rocznej („JPR”). - zob. podobnie pkt (173)-(179) i (216) decyzji Komisji;
  - Z zaskarżonego orzeczenia wynika, że zdaniem Sądu zarówno decyzje z 2007 r. i 2013 r., jak i samo ratio leżące u podstaw zatwierdzenia systemu III przemawiają za obowiązkowym stosowaniem metody EPC/JPR. Wnosząca odwołanie uważa, że takie rozumowanie jest pozbawione podstawy prawnej, ponieważ ani decyzje z 2007 r. i 2013 r., ani sekcja 5 wytycznych na lata 2007-2013 - mających zastosowanie do pomocy operacyjnej, do której należy system III - nie zawierają odniesienia do metody EPC/JPR;
  - T- Taką metodę można znaleźć wyłącznie w przypisie 52 do sekcji 4 wytycznych na lata 2007-2013, który ma zastosowanie wyłącznie do pomocy inwestycyjnej, do której nie należy system III;
  - Wobec braku zastosowania przypisu 52 do wytycznych OAR na lata 2007-2013 i wobec braku jakiegokolwiek mającej zastosowanie definicji „tworzenia miejsc pracy” w prawie europejskim, jego zdefiniowanie do celów stosowania systemu III powinno odbywać się na podstawie prawa krajowego, z poszanowaniem zasad proporcjonalności i pomocniczości, które w dziedzinie kompetencji dzielonych ograniczają interwencję ustawodawczą Unii do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów traktatowych;
  - Nie ma sprzeczności między portugalskim prawem pracy a przepisami prawa Unii, w szczególności przepisami mającymi zastosowanie do pomocy publicznej, która mogłaby uzasadniać odstąpienie od stosowania prawa portugalskiego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 2022, C 217, s. 49.

- Stosowanie portugalskiego prawa pracy nie prowadzi nieodzwrotnie do nadużyć i nie stoi na przeszkodzie wykazaniu rzeczywistego czasu pracy na warunkach zaproponowanych przez Komisję;
- Automatyczne stosowanie kryterium EPC/JPR stanowi naruszenie prawa portugalskiego w zakresie, w jakim pomija znajdowanie się w trudnej sytuacji ze względu na rodzicielstwo i chorobę;
- Zarzuca się Sądowi, że w drodze dedukcji uzasadnił odejście od prawa krajowego preferencyjnym zastosowaniem metody ustanowionej w prawie europejskim, co nie miało miejsca, a tym samym zaskarżone orzeczenie jest nieważne i należy je uchylić i zastąpić innym, które stwierdzi w całości nieważność decyzji Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r.

2. Zarzut drugi: Błąd w ocenie znajdujący się w zaskarżonym orzeczeniu polegający na uznaniu, że decyzja Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. nie narusza zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

- Ani decyzje z 2007 r. i z 2013 r. ani decyzja OAR 2007-2013 nie definiują metody mającej zastosowanie do zdefiniowania pojęcia „tworzenia miejsc pracy”, podczas gdy wyważenie zwyczajowej praktyki Komisji, jak i celu i struktury systemu III prowadzi do wniosku, że metodologia określania miejsc pracy EPC/JPR nie ma zastosowania. Tak więc, jeśli uzna się, jak orzekł Sąd, że omawiany wymóg może być interpretowany jedynie w sposób zaproponowany przez Komisję, należy stwierdzić brak jasności rozpatrywanego systemu prawnego;
- Sąd błędnie uznał przedłużającą się bezczynność Komisji (co najmniej 8 lat) za bez znaczenia, podczas gdy brak określenia maksymalnego okresu na dokonanie kontroli przez ten podmiot nie może sprawić, że taka bezczynność pozbawiona będzie skutków prawnych;
- Wnosząca odwołanie była przekonana, że system III jest w pełni zgodny z rynkiem wewnętrznym, przy czym przekonanie to wynika z faktu, że został on zatwierdzony przez Komisję, tym bardziej że jest on następcą całkowicie podobnego systemu - systemu II - w odniesieniu do którego nigdy nie było wątpliwości co do jego zgodności z prawem europejskim;
- Okresowe udostępnianie Komisji przez państwo portugalskie informacji umożliwiających kontrolę stosowania tej pomocy w połączeniu z brakiem publicznego ogłoszenia przez Komisję jej niezgodności z prawem stanowi dokładne zapewnienie co do zgodności z prawem stosowania pomocy przez państwo portugalskie, powodujące powstanie po stronie beneficjentów systemu III uzasadnionych oczekiwań w tym zakresie;
- Nie jest wiarygodne stwierdzenie, że „przeciętny beneficjent” pomocy (w rozumieniu prawnego pojęcia „przeciętnego człowieka”), znajdujący się w sytuacji wnoszących odwołanie, stosowałby, biorąc pod uwagę postawę Komisji i brak wyraźnych odesłań w tym względzie, kryterium „tworzenia miejsc pracy” w rozumieniu przypisu 52 do OAR 2007-2013 - to znaczy stosując metodę EPC/JPR - a nawet rozważałby, czy właśnie takie pojęcie należy zastosować, ponieważ nic za tym nie przemawiało;
- W ten sposób, wobec oczywistego błędu w ocenie znajdującego się w zaskarżonym orzeczeniu polegającego na uznaniu, że nie zostały naruszone zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, orzeczenie to należy uchylić i zastąpić je orzeczeniem stwierdzającym nieważność art. 4 decyzji Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. na podstawie art. 16 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽²⁾ z dnia 13 lipca 2015 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).